

wucžby na wucžicž, postaj ſo
jim psched wocži, ſo by ſwoje
živenje ftwojeſ cjeſzi dokonjałe,
do wutroby tebe wſate.

8. Lubn Božo, ty ſam sta-
waj pschecžiwo jich ſwadnikam,
we kſchiju jim radu dawaj, tak
ſo nejſu pschecželam niđu žana
wobcejnossz, ſacžjer wot nich
ſchitku ſtoſz, ſtoſznikam je ne-
daj ſudžicž, we nesbožu dale
ſrudžicž.

9. Ssu jich ljeta dokonja-
ne, ſo du ſteho hubenſtwi, ſu-
tu cjeſnje wobstarane, dyrbja
cjanycž ſe ſwjeti do tej wjecž-
nej ſbojnosczie, da wſmi wot
nich bołoszje, ſo by moł wjeri
wostacž, a tu wjecžnu ſboj-
nosz doſtacž.

10. Popschej mi, o lubn Bo-
žo, na nich wulke weſelje, dyž
ja budu ſmertne ložo wopusch-
cicž tu na ſwjecži po tak wele
hubenſtwi, ſo moł reknycž we-
ſelje: To ſu, Wotze, moje
džjecži, kotrež ſy dat wtaminym
ſwjecži.

B.

Wot molčkikh džjecži.

468.

Ich war ein kleines Kindlein ic.
Woš: Mi wutrobnje ſo ſyſchje.

Ta džjecžo narodžene bjech
male na ton ſwjet, a psches
ſmercž wumojene ſym kBohu
pschischlo njet, ja newjem ni-
cjo prajicž, ſchto ton ſwjet
ſapocžne, won neje mi moł ſje-
wicž, ſchto ſle, ab' dobre je.

2. Moj lubn nan ſo ſrudži,
a moja luba macž me wopla-
kuje ſchudžie, Boh zyl ſej troſch-
towacž: Dyz taj me wopusch-
cijat, je Boh me kſebi wſał,
nech ſo tak nerudžitaj, Boh je
mi ſbojnoscž dał.

3. Moj Boh je me wſał kna-
dži do ſwojich nebeſow, ſmrcj
ſo mi derje radži, ſym pola
Jandželow: Moje cijelko bu-
dje žive, a wkrasñem weſelju
ſtej duschu wostacž cijive wtem
wjecžnem živenju.

4. Boh žonui, starschej, wa-
ju, mi ſo njetk derje dje, ja
bydlu wBožim raju, djež ſchit-
ko rjane je. Tam zemn ſwe-
ſetoszju ſo ſažo wolandacž, dyž
Boh nas ſe ſbojnoscž ſchjech
budje wobstaracž.

469.

Lasset die Kindelein kommen ic.

Matth. 19, 14.

Woš: Ta newopuschcju Boha.

Tak Krystus praji: Dajće
pschindž kemini džjecžatkam, a
jim newobaraće, ja na nich
weſlje mam: ja ſym ſam ſa
džjecži tež džjecžo narodženy,
jim ſbožnik postajeny, duž
pschiſluscheju mi.

2. Ssyn Boži kſebi wola
a koſchi džjecžatka, psches jara
ſlotke ſłowa, jim ſlubi ne-
beſa, je ſa nije pschelat kresj,
dyž bjeſche kſchijowaný, haj,
jeho ſwiate ranj jim pschindu
kwujitkej.